

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 103/2018-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. marca 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Ing. Zuzanou Lodovou Amrichovou, Námestie slobody 25, Humenné, vo veci namietaného porušenia základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného úradu Humenné, pozemkový a lesný odbor pri vydaní rozhodnutia č. OÚ-HE-PLO-2014/001838-1456-ŠM zo 17. júla 2014 a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 S 62/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. marca 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na ochranu vlastníctva

podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného úradu Humenné, pozemkový a lesný odbor (ďalej len „okresný úrad“) pri vydaní rozhodnutia č. OÚ-HE-PLO-2014/001838-1456-ŠM zo 17. júla 2014 (ďalej len „rozhodnutie okresného úradu zo 17. júla 2014“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 S 62/2014.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že okresný úrad v konaní o pozemkové úpravy v k. ú. [REDAKOVANÉ] rozhodnutím zo 17. júla 2014 schválil pozemkové úpravy v k. ú. [REDAKOVANÉ] zákonnosť tohto rozhodnutia sťažovateľ namietal podaním správnej žaloby, o ktorej rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom sp. zn. 3 S 62/2014 (dátum vydania tohto rozhodnutia v sťažnosti nie je uvedený, pozn.), ktorým žalobu sťažovateľa zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom sp. zn. 7 Sžr 54/2016 zo 14. decembra 2017 doručeným sťažovateľovi 25. januára 2018 na odvolanie sťažovateľa potvrdil rozsudok krajského súdu sp. zn. 3 S 62/2014.

3. Sťažovateľ vo svojej sťažnostnej argumentácii namieta nesprávne závery okresného úradu v konaní o pozemkové úpravy premietnuté do jeho rozhodnutia o schválení pozemkových úprav v k. ú. [REDAKOVANÉ] a to najmä pokiaľ ide o určené umiestnenie nových pozemkov pre vlastníkov, ich kvalitu a výmeru. Zároveň namieta nesprávne závery v rozhodnutiach vo veci konajúcich súdov pri prerokovaní jeho správnej žaloby, keď jeho správnej žalobe nevyhoveli.

4. Sťažovateľ k sťažnosti nepripojil žiadne rozhodnutia ani okresného úradu, ani krajského súdu a ani najvyššieho súdu a navrhol, aby ústavný súd v jeho veci rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo [REDAKOVANÉ]... upravené v čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného úradu Humenné - Pozemkového a lesného

odboru pri vydaní rozhodnutia zo dňa 17.7.2014 č. OÚ-HE-PLO-2014/001838-1456-ŠM, ktorým bolo schválené vykonanie projektu pozemkových úprav v katastrálnom území [REDAKOVANÉ] ako aj jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3S/62/2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Sžr/54/2016 zo dňa 14.12.2017 porušené bolo.

Rozhodnutie Okresného úradu Humenné - Pozemkového a lesného odboru pri zo dňa 17.7.2014 č. OÚ-HE-PLO-2014/001838-1456-ŠM zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

Okresnému úradu Humenné - Pozemkovému a lesnému odboru prikazuje vo veci konať a rozhodnúť tak, aby nedošlo k porušeniu základného práva sťažovateľa upraveného v čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

[REDAKOVANÉ] priznáva trovy právneho zastúpenia vo výške 325,42 Eur, ktoré je Okresný úrad Humenné - Pozemkový a lesný odbor povinný vyplatiť na účet advokátky JUDr. Ing. Zuzany Lodovej Amrichovcovej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

5. Vo vzťahu k navrhovaným výrokom „Rozhodnutie Okresného úradu Humenné - Pozemkového a lesného odboru pri zo dňa 17.7.2014 č. OÚ-HE-PLO-2014/001838-1456-ŠM zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie. Okresnému úradu Humenné - Pozemkovému a lesnému odboru prikazuje vo veci konať a rozhodnúť tak, aby nedošlo k porušeniu základného práva sťažovateľa upraveného v čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“, sťažovateľ alternatívne navrhol, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že „Okresný úrad Humenné - Pozemkový a lesný odbor je povinný sťažovateľovi zaplatiť finančné zadosťučinenie vo výške 55 000,-- Eur“.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovení § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

8. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

10. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovatelia domáhajú. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovatelia domáhajú v petite svojej sťažnosti. Petit musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03, IV. ÚS 138/08).

11. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, ďalej označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody a subjektu, proti ktorému sťažnosť smeruje. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

12. Po preskúmaní podania sťažovateľa doručeného 22. marca 2018 ústavný súd konštatuje, že napriek jeho kvalifikovanému právnomu zastúpeniu sťažnosť nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 4 a § 50 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde.

13. Závažným nedostatkom sťažnosti je, že v nej absentuje podstatná náležitosť sťažnosti, a to pripojenie sťažovateľom napadnutých rozhodnutí (rozsudok krajského súdu sp. zn. 3 S 62/2014).

14. Z formulácie petitu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ nenamieta porušenie svojich práv rozhodnutím okresného úradu zo 17. júla 2014, ale len postupom správneho orgánu pri vydaní tohto rozhodnutia. Nezávisle od uvedenej nepresnosti petitu sťažnosti ústavný súd zdôrazňuje, že tak vo vzťahu k postupu okresného úradu pri vydaní rozhodnutia zo 17. júla 2014, ale aj vo vzťahu k samotnému rozhodnutiu nie je daná jeho prieskumná právomoc, keďže sťažovateľ mal k dispozícii prostriedok nápravy pred všeobecnými súdmi podaním správnej žaloby, ktorý aj využil. Uvedené platí aj vo vzťahu k absencii prieskumnej právomoci ústavného súdu k rozsudku krajského súdu, ktorým bola zamietnutá správna

žaloba sťažovateľa, proti ktorému bol prípustný a sťažovateľom aj využitý opravný prostriedok – odvolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 7 Sžr 54/2016 zo 14. decembra 2017.

15. Pokiaľ ide o petit sťažnosti a viazanosť ústavného súdu jeho vymedzením, je potrebné poukázať aj na to, že predbežné posúdenie sťažnosti v merite veci by prichádzalo do úvahy len za stavu, ak by sťažovateľ namietal konečné rozhodnutie v jeho veci (a zároveň ho pripojil k sťažnosti), ktorým je v danom prípade zjavne rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 7 Sžr 54/2016 zo 14. decembra 2017. Sťažovateľ však v petite žaloby len uvádza, že týmto rozsudkom bol potvrdený rozsudok krajského súdu sp. zn. 3 S 62/2014, ale porušenie svojich práv týmto konečným rozsudkom nenamieta.

16. Vzhľadom na to ústavný súd konštatuje, že sťažnosť ako celok pôsobí nedostatočne a neurčito, vytvára priestor pre dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv (pri zastúpení kvalifikovaným právny zástupcom) v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014).

17. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

18. Ústavný súd pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje

nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05). Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

19. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pri súčasnej danosti dôvodu na jej odmietnutie pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prejednanie, a vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. marca 2018